

**Bijbelgemeente
Ebenezer**

PIJLEN IN DE KOKER©

EEN VERNIEUWD BEELD OVER GEBOORTEPLANNING BIJ CHRISTENEN

Bart Aerts

2011

Bijbelgemeente Ebenezer

PIJLEN IN DE KOKER ©

EEN VERNIEUWD BEELD OVER GEBOORTEPLANNING BIJ CHRISTENEN

(Alle Bijbelverzen komen uit de Herziene Statenvertaling, tenzij anders vermeld)

Alle rechten voorbehouden

Niets uit deze uitgave mag gereproduceerd worden, op welke wijze dan ook, met uitzondering van korte aanhalingen in besprekingen, zonder schriftelijke toestemming van de auteur.

Copyright ©2011, Bart Aerts, +32 (0)478/612 100

<http://www.gold4life.org>

Foto omslag: www.freedigitalphotos.net

Inhoud

EEN VERNIEUWD DENKEN	4

ENKELE FUNDAMENTELE WAARHEDEN OVER KIND EN GEZIN	5

- I. Het huwelijk dient een doel
- II. Het huwelijk is gezinsgericht
- III. God verwekt kinderen
- IV. God maakt kinderen waardevol
- V. Jezus houdt van kleine kinderen

DE BIJBEL EN GEBOORTEPLANNING	13

- I. Geboorteplanning en Gods wil
- II. Het grijze gebied in de Bijbel
- III. Ja maar...
- IV. Conclusie

EINDNOTEN	19

Een vernieuwd denken

Ieder christelijk koppel dat zich met elkaar wilt verbinden (of reeds heeft verbonden) door een huwelijk wordt vroeg of laat geconfronteerd met de kwestie over geboorteplanning. Hoeveel kinderen willen we krijgen? Hoe plannen we ons gezin? Is het aan ons om dit te plannen? Is dit iets dat bij onze verantwoordelijkheid hoort of iets waar we de Heer volledig in moeten vertrouwen? Moeten we kinderen krijgen? Zo kunnen er nog tal van vragen worden aangehaald die aantonen hoezeer dit onderwerp leeft. Toch is dit helaas een weinig besproken onderdeel geworden in onze christelijke omgeving, ondanks dat het zulk een fundamentele kwestie is. Slechts weinig christelijke echtparen kunnen hun denkproces omtrent geboorteplanning plaatsen in een Bijbels kader. De meesten doen maar zoals ze zelf denken dat goed of wijs is. Het gevolg hiervan, als ik naar mezelf kijk, is dat de keuzes die hieromtrent gemaakt worden grotendeels beïnvloed zijn door de cultuur waarin we leven. Hierin verschillen wij als christenen niet veel met de mensen rondom ons. Dit is een verraderlijk iets omdat wij als christenen net de opdracht hebben gekregen om niet mee te gaan met die cultuur, maar onze wegen te wandelen in de Heer!

“En word niet aan deze wereld gelijkvormig, maar word innerlijk veranderd door de vernieuwing van uw gezindheid om te kunnen onderscheiden wat de goede, welbehaglijke en volmaakte wil van God is” (Rom.12:2).

Als christenen horen we innerlijk verandert te worden in ons denken. Waarom? Omdat we enkel zo kunnen onderscheiden wat de wil van God werkelijk is. Anders gezegd betekent dit dat als ik overal met de wereld meega, ik de bal volledig mis sla en ongehoorzaam leef aan Gods wil. Dus... ook de kwestie over geboorteplanning horen we onder de loep te nemen en te onderzoeken waar we ons denken horen te beproeven en zelfs te vernieuwen. Zelf schrok ik toen ik het volgende las van Albert Mohler:

“Allereerst moeten we beginnen met het afwijzen van de voorbehoedsmentaliteit die zwangerschap en het krijgen van kinderen eerder afbeeld als een last die vermeden moet worden dan een geschenk om te mogen ontvangen, liefhebben en opvoeden. Deze voorbehoedsmentaliteit is een geniepige aanval op zowel Gods glorie in de schepping als op het geschenk van voortplanting die de Schepper geeft aan ieder getrouwd koppel.

Ten tweede moeten we bevestigen dat God ons het geschenk van seksuele intimiteit om verschillende doeleinden heeft gegeven, waarvan voortplanting er een van is. Het huwelijk vertegenwoordigt een volmaakt netwerk van goddelijke gaven, waaronder seksueel genot, emotionele binding, wederzijdse ondersteuning, voortplanting en ouderschap. We horen deze “deugden” van het huwelijk niet te scheiden en enkel deze te kiezen die ons goed uitkomen. Ieder huwelijk moet open staan voor het geschenk van kinderen. Zelfs waar de mogelijkheid om zwanger te raken en kinderen te krijgen ontbreekt, moet de openheid om kinderen te krijgen aanwezig blijven.”ⁱ

Een “voorbehoedsmentaliteit”? Deze stempel mag je wel zetten op de gedachten die in onze cultuur heersen als het over kinderen gaat. “Kleine kinderen – kleine problemen, grote kinderen – grote problemen” is een gekende uitspraak. Kinderen worden vanzelfsprekend gekoppeld aan problemen. Al voor het kind zelfs verwekt is, heeft het al de stempel als “last” op zich gekregen en naargelang het verder groeit en ontwikkelt wordt dit enkel maar meer bevestigd. Ook in mijn eigen denken betrapte ik mezelf hierop. Wat een schande voor mezelf! Heb ik daarom drie kinderen gekregen van de Heer, om mezelf meer beladen te voelen? Neen, helemaal niet! Dit is een denkwijze waar wij als christenen in moeten vernieuwd worden zodat we leren wat Gods wil hierin is. Daarom lijkt het me goed dat we eerst enkele waarheden over kind en gezin oppoetsen vooraleer we verder gaan kijken wat Gods Woord zegt over geboorteplanning.ⁱⁱ Zo hebben we alvast een goed, stevig en Bijbels fundament waar we verder op kunnen bouwen.

Enkele fundamentele waarheden over kind en gezin

I. Het huwelijk dient een doel

Volgens de Westminster geloofsbelijdenisⁱⁱⁱ heeft het huwelijk op zijn minst vier doelen:

1. Een wederzijdse hulp van mannen en vrouwen (Gen.2:18-24);
2. Tot de vermeerdering van de mensheid met wettige nakomelingen (Gen.1:27-28; 9:1, 7, 9-10, 15-16);
3. Voor de voorziening van de Kerk met een heilig zaad (Gen.17:7-14; Mat.19:13-15; Ef.6:1-3);
4. Voor de voorkoming van onreinheid (1Kor.7:1-9).

Bruce Waltke omschrijft vijf doelen van het huwelijk^{iv}:

1. Gezelschap (Gen.2:18,24);
2. Volledigheid (Gen.2:24);
3. Seksueel genot (Spr.5:15-23; 12:4; 18:22; 19:14; 31:31; Pred.9:9; Hooglied);
4. Voortplanting (Gen.1:28; Gen.9:1, 7; Ps.127:3-5);
5. Loyaliteit (1Kor.7:1-9).

Het huwelijk is niet zomaar een wettelijke overeenkomst tussen een man en een vrouw. Het is niet zomaar een contract dat aangegaan wordt, maar een heilige verbintenis die iets veel groter afschaduwet. Het hoofddoel van het huwelijk is de intimiteit tussen Christus en Zijn bruid, de Kerk, te weerspiegelen (Ef.5:24-25, 31-32; Mar.10:7-9). Deze exclusieve intimiteit wordt weerspiegelt in de seksuele intimiteit die een man en vrouw binnen het huwelijk hebben. Het is interessant dat het woord dat gekozen werd om Adams intimiteit met zijn vrouw Eva te beschrijven het werkwoord "kennen" is (Gen.4:1)^v. God gaf seksuele intimiteit binnen het huwelijk om verschillende redenen zoals genot, emotionele binding, wederzijdse ondersteuning, voortplanting en ouderschap. Het is dus een zegen waar we van mogen genieten, maar daarbij ook moeten beseffen dat het niet enkel om genot gaat. Het gaat veel dieper en dient een breder doel dan louter genot. Anderzijds mogen we ook niet uit het oog verliezen dat voortplanting slechts een doel is van seksuele intimiteit en niet hét doel.

II. Het huwelijk is gezinsgericht^{vi}

De Bijbel omschrijft de focus van een getrouwd koppel eerder als gezinsgericht dan carrièregericht. Het gezin hoort het centrum te zijn van de aandacht van de man en vrouw om zo vanuit dit centrum te kijken naar de andere facetten in het leven, zoals bijvoorbeeld een loopbaan. Het is niet verkeerd om een carrière na te streven als echtgenoot, maar een van de belangrijke eigenschappen en doelen van het huwelijk is het opzetten van een familie die elkander liefheeft.^{vii} Het voorzien voor zijn vrouw en kinderen is voor een godsvruchtige vader een van de manieren waarmee Hij God verheerlijkt (Tim.5:8). Vrouwen horen "hun man lief te hebben, hun kinderen lief te hebben,...te zorgen voor hun huishouden, goed te zijn" (Tit.2:4-5). Vaders (en moeders) staan achter hun kinderen "in de onderwijzing en de terechtwijzing van de Heere" (Ef.6:4). Deuteronomium belicht het belang weer van ouders die hun passie voor het eren van God doorgeven aan hun kinderen (Deut.6:6-9; 11:18-21). Het boek Spreuken heeft tal van verwijzingen naar de rol die een vader en moeder vervullen naar hun kinderen (Spr.1:8; 6:20; 13:24; 19:18; 22:6; 29:15, 17). Dit alles kan nooit plaatsvinden tenzij man en vrouw, te midden van hun verantwoordelijkheden, gezinsgericht blijven.

III. God verwekt kinderen

"Papa, waar komen baby's vandaan?" Een eenvoudige maar toch opmerkelijke vraag die iedere ouder ooit wel krijgt van een van de kinderen. En natuurlijk, als grote volwassen mensen weten wij het antwoord daarop. "Wel, baby's komen van... ", mja... waar komen baby's vandaan? Er zijn twee manieren om deze vraag te beantwoorden. Een wetenschappelijk antwoord zou zijn dat kinderen het resultaat zijn van een toevallige ontmoeting van een spermacel met een eitje. Een natuurlijk proces dat zijn gang gaat en overal ter wereld op willekeurige tijdstippen plaatsvindt. Is dat niet onze eerste gedachte als we denken aan de vraag waar kinderen vandaan komen? Onmiddellijk denken

we aan het fysieke aspect van de bevruchting. Dat zien we ook terugkomen in de boekjes die geschreven zijn om kinderen uit te leggen waar ze hun oorsprong vinden. Maar ook deze manier van denken is een gevolg van de voorbehoedsmentaliteit waar we eerder van spraken. Vanzelfsprekend zien we kinderen als een resultaat van een natuurlijk proces dat heeft plaatsgevonden. Deze zienswijze is helemaal wetenschappelijk aan te tonen, maar mist toch de essentie van de zaak en is geen bevredigend antwoord op de vraag van het kind. De vraag was “waar komen baby’s vandaan” en niet “op welke manier zijn kinderen op aarde zijn gekomen”. Het eerste en meest bevredigende antwoord op deze vraag is simpel, kinderen komen uit de handen van God. Hoe eenvoudig en simplistisch dit antwoord ook mag lijken, ze slaat de nagel op de kop! Laten we eens enkele Bijbelverzen opzoeken die dit antwoord ondersteunen en zo samen genieten van deze wonderlijke waarheid uit Gods Woord.

A. Eva: Een kind gekregen van de Heer

In Genesis 4:1 zijn we getuige van de eerste geboorte van een mens. Laat ons eens kijken hoe Eva de vraag waar kinderen vandaan komen beantwoordt. Na Kaïn gebaard te hebben zei ze: “Ik heb een man van de HEERE gekregen!” De allereerste moeder verklaarde deze speciale, voor haar zelfs ongekende, gebeurtenis niet op een wetenschappelijke of mystieke manier. Neen, voor haar was dit duidelijk, haar eerste zoon was eenvoudigweg iets wat de Heer haar had gegeven. Ze kende God persoonlijk als Schepper van de gehele aarde en al wat er op leeft. Zo was het voor haar dan ook vanzelfsprekend te denken aan God toen ze een eerste zoon mocht baren.

B. Hagar: God zorgt voor het nageslacht

In Genesis 16 zien we de Engel van de Heer die spreekt tot Hagar, de verbannen vrouw van Abraham. In vers 10 zegt Hij: “Ik zal uw nageslacht zeer talrijk maken, zodat het vanwege de menigte niet geteld kan worden.” De Engel van de Heer zei iets heel interessants, maar wat Hij niet zei is zelfs nog interessanter. Hij zei niet: “Je zult zoveel kinderen verwekken dat ze vanwege het grote aantal niet geteld kunnen worden.” Hij zei specifiek: “Ik zal uw nageslacht zeer talrijk maken...” God zelf zou er persoonlijk voor zorgen dat heel dit nageslacht verwekt zou worden.

C. Abraham: De zegening

Het verbond met Abraham is een van de mijlpalen in de Bijbel. In Genesis 17:2 belooft God aan Abraham: “Ik zal Mijn verbond sluiten tussen Mij en u, en u uitermate talrijk maken.” De bewoording is weeral opmerkelijk. God zei niet: “Je zult jezelf vermeerden” maar ging uit van Zijn volledige verantwoordelijkheid voor het scheppen van Abrahams nakomelingen – “Ik zal u uitermate talrijk maken.”

D. Abimelech: God sluit de baarmoeder

Onze volgende halte is ook in Genesis, hoofdstuk 20. We kennen allemaal wel het verhaal van de beschaamde Abraham die koning Abimelech moest vertellen dat zijn stiefzus tevens zijn vrouw was. Maar heb je ooit even stilgestaan bij verzen 17 en 18? Hier lezen we: “Abraham bad tot God, en God genas Abimelech, zijn vrouw en zijn slavinnen, zodat zij weer kinderen konden krijgen. Want de HEERE had alle baarmoeders in het huis van Abimelech helemaal gesloten vanwege Sara, de vrouw van Abraham.” Hier is een directe verklaring van Gods controle over de conceptie. Het gezin van Abimelech was plots onvruchtbaar. We weten niet hoelang deze onvruchtbaarheid duurde, maar we weten wel wie de oorzaak en de oplossing ervoor was.

E. Sara: De Heer deed wat Hij had beloofd

Laten we terwijl we bij Abraham en Sara stilstaan even kijken naar twee volgende verzen. In Genesis 21:1-2 lezen we: “De HEERE nu zag om naar Sara zoals Hij gezegd had; de HEERE deed bij Sara zoals Hij gesproken had. Sara werd zwanger en baarde Abraham een zoon in zijn ouderdom, op de vastgestelde tijd die God hem genoemd had.” Wat een wonderlijke vervulling van een profetie en ook hier lezen we “de HEERE deed” en “op de vastgestelde tijd.” Twee waarheden komen hier duidelijk naar voren. Ten eerste dat de Heer de

conceptie van Isaak veroorzaakte en ten tweede dat Hij dat deed op Zijn vastgestelde tijd. We zien dus duidelijk dat God de conceptie veroorzaakt én dat Hij bepaalt wanneer dat zal plaatsvinden.

F. Rachel en Lea: De Heer bevrucht

Genesis 29:31 tot 30:24 is een van de meest wonderlijke passages in de Bijbel die Gods soevereiniteit over de bevruchting van de moederschoot weergeeft. We ontmoeten er Rachel en Lea, de vrouwen van Jakob, en ontdekken dat zij duidelijk een ander beeld hadden over het krijgen van kinderen dan de meeste hedendaagse vrouwen. Laten we even kort een aantal verzen aanhalen die het verloop van hun vruchtbaarheid weergeven.

- “de HEERE ... opende haar baarmoeder” (29:31)
- “de HEERE ... heeft Hij mij ook deze zoon gegeven” (29:33)
- “Neem ik (Jakob) soms de plaats in van God, Die jou de vrucht van de schoot onthouden heeft?” (30:2)
- “God heeft mij recht verschaft... en mij een zoon gegeven” (30:6)
- “En God verhoorde Lea; zij werd zwanger” (30:17)
- “God dacht ook aan Rachel en God verhoorde haar. Hij opende haar baarmoeder” (30:22)

Deze voorbeelden geven ook weer aan dat God de totale controle heeft over conceptie en geboorte van een kind. Hij “opende” en Hij “sloot”. Het is belangrijk dat we hetgeen God ons hierin leert over de oorsprong van de mens bevatten.

G. Ruth: De Heer maakt zwangerschap mogelijk

Laten we nu eens kijken naar het mooie boek Ruth, de liefdesroman uit de Bijbel. Ruth 4:13 geeft weer: “Zo nam Boaz Ruth en zij werd hem tot vrouw, en hij kwam bij haar. En de HEERE gaf haar dat zij zwanger werd en een zoon baarde.” Obed, hun pasgeboren zoontje, was dus geen resultaat van een toevallige samensmelting van een spermacel en een eitje op het juiste tijdstip van de maand. Hij werd verwekt omdat de Heer het voor Ruth mogelijk had gemaakt om zwanger te worden. Deze waarheid kunnen we zowel biologisch als theologisch benaderen. De verwekking of geboorte van een kind is enkel mogelijk wanneer de Heer het mogelijk maakt. Het is niet zomaar een voorspelbaar gevolg van een natuurlijk proces.^{viii}

H. Samuel: God open en sluit de moederschoot

De geboorte van Samuel is nog een illustratie van wie nu werkelijk de bron is van alle menselijk leven. We beginnen in 1Samuel 1:6 waar we lezen: “Haar tegenpartij treiterde haar telkens weer om haar kwaad te maken, omdat de HEERE haar baarmoeder toegesloten had.” God zei niet dat Hanna onvruchtbaar was omdat ze een gekantelde baarmoeder, geblokkeerde eileiders of onregelmatige perioden had. De Grote Arts stelde een redelijke eenvoudige diagnose over haar onvruchtbaarheid. Ze was onvruchtbaar omdat Hij de “baarmoeder gesloten” had. Hij zorgde niet voor een conceptie. Maar na het bezoek van Eli zien we een wonderlijke verandering plaatsvinden. In 1Samuel 1:19-20 lezen we: “Elkana kwam bij zijn vrouw Hanna, en de HEERE dacht aan haar. Het gebeurde na verloop van dagen dat Hanna zwanger werd. Zij baarde een zoon en gaf hem de naam Samuel, want, zei ze, ik heb hem van de HEERE gebeden.” Hier stopt het verhaal echter niet, in hoofdstuk 2:20-21 lezen we verder: “Dan zegende Eli Elkana en zijn vrouw, en zei: Moge de HEERE u nageslacht geven uit deze vrouw, vanwege dat wat zij de HEERE gebeden heeft. Vervolgens gingen zij weer terug naar zijn woonplaats. En inderdaad zag de HEERE naar Hanna om. Zij werd zwanger en baarde drie zonen en twee dochters.” Weeral legt Gods Woord de nadruk op het handelen van God en niet op de inzet van de mens.

I. David: God plande jou

Laten we nu duiken in de Psalmen en ons verlustigen in Psalm 139. Er is naar mijn inzien geen mooiere Psalm die de start van ons bestaan zo mooi beschrijft. In verzen 13-16 lezen we:

*Want Ú hebt mijn nieren geschapen,
mij in de schoot van mijn moeder geweest.
Ik loof U omdat ik ontzagwekkend wonderlijk gemaakt ben;
wonderlijk zijn Uw werken,
mijn ziel weet dat zeer goed.*

*Mijn beenderen waren voor U niet verborgen,
toen ik in het verborgene gemaakt ben
en geborduurd werd in de laagste plaatsen van de aarde.
Uw ogen hebben mijn ongevormd begin gezien,
en zij allen werden in Uw boek beschreven,
de dagen dat zij gevormd werden,
toen er nog niet één van hen bestond.*

Bestudeer deze passage eens zelf. Sta hier eens bij stil in je stille tijd, het zal je gegarandeerd tot een zegen zijn! Kinderen zijn geen natuurlijk gevolg van een gemeenschap tussen man en vrouw. Stap af van deze gedachte, probeer ze zelfs niet te verdedigen met “ja maar...”, lees deze Psalm nog eens door en merk op dat kinderen “geschapen” zijn, ze zijn “geweven”, vakkundig “geborduurd.” Zelfs het aantal dagen dat je hier op aarde bent, tussen conceptie en ontbinding, zijn specifiek gekozen door God. Niemand van ons is een “accidentje”!

J. Ezechiël: God zorgt voor de bevolkingsgroei

Een andere vraag die in ons naar boven kan komen is: “Hoe werd Israël (de nakomelingen van slechts één man) zulk een grote menigte dat zelfs de Egyptenaren in Egypte hun vreesden?” Na al de voorgaande passages te hebben bestudeerd kunnen we hier alvast een antwoord op geven! In Ezechiël 16 spreekt God direct tot Zijn volk Israël en vertelt hun hoe het komt dat ze zo talrijk zijn geworden. In vers 7 zegt Hij: “Ik heb u even overvloedig gemaakt als het gewas op het veld.” God beweert stellig dat Hij volledig verantwoordelijk was voor Israëls bliksemsnelle bevolkingsgroei.

K. Psalm 100: Het is Hij die ons maakte

Hetgeen het Oude Testament ons onderwijst over de conceptie is dat kinderen niet zomaar een resultaat zijn van een seksuele gemeenschap maar een rechtstreeks geschenk van God. De Bijbel ontkent zeker niet dat er een oorzaak-gevolg verbinding is tussen seksuele gemeenschap en bevruchting, maar het weerlegt dat de conceptie louter een natuurlijk gevolg is of dat de ouders de macht hebben om het te laten plaatsvinden. Psalm 100:3 bespreekt deze discussie enorm helder: “Hij heeft ons gemaakt – en niet wij.”

L. Elizabet: Een nieuw tijdperk

In het Nieuwe Testament gaat God verder met het verklaren van Zijn onafhankelijkheid in de conceptie. Nu is het de beurt aan arme onvruchtbare Elizabet om gezegend te worden. In Lukas 1:24-25 staat geschreven: “en na die dagen werd zijn vrouw Elizabet zwanger. En zij verborg zich vijf maanden en zei: Zo heeft de Heere voor mij gedaan in de dagen waarin Hij acht op mij geslagen heeft om mijn smaad onder de mensen weg te nemen.” Er was geen haar op het hoofd van Elizabet dat eraan twijfelde wie de eer voor haar grote vreugde toekwam. Het was de Heer die “acht had geslagen” op haar (letterlijk: zich had bekommerd over haar).

M. Jezus: Conceptie zonder bevruchting

Dit voorbeeld is de kers op de taart, daarom dat we het als laatst bespreken. Hier vinden we een zeer sterk argument dat aantoont dat God regeert over de conceptie. De conceptie van onze Verlosser, Jezus Christus, door de Heilige Geest. Dit is het perfecte voorbeeld dat God uiteindelijk en onbelemmerd doet wat Hem behaagt in de conceptie. De Vader koos niet enkel het tijdstip dat Zijn Zoon op aarde zou komen, maar de Bijbel laat ook zien hoe God een bevruchting kon doen plaatsvinden zonder de aanwezigheid van een ingrediënt dat velen als een onmisbaar iets zouden aanschouwen, een mannelijke spermacel.

IV. God maakt kinderen waardevol

In een “voorbehoedsmaatschappij” zijn kinderen zonder beduidende betekenis en eerder een last dan een zegen. Ze worden als het ware nutteloos geboren en moeten nuttig gemaakt worden, pas dan hebben ze enige waarde in de maatschappij. De Bijbel leert echter dat kinderen, hoe klein en behulphoevend ze ook mogen zijn, waardevol zijn in Gods ogen. De meest uitvoerige uiteenzetting over de waarde van kinderen vinden we terug in Psalm 127:3-5. Salomo, de meest wijze man die ooit heeft geleefd, schreef deze Psalm. Laten we eens lezen wat Salomo schrijft over kinderen.

1. *Zie, kinderen zijn het eigendom van de HEERE,*
2. *de vrucht van de schoot is Zijn beloning.*
3. *Zoals pijlen in de hand van een held, zo zijn de zonen, ontvangen in de jeugd.*
4. *Welzalig de man die zijn pijlkoker daarmee gevuld heeft;*
5. *zij worden niet beschaamd, als zij met de vijanden spreken in de poort.*

We zien hier vijf zinnen die specifiek spreken over kinderen. Door iedere zin even apart te belichten kunnen we een beter beeld krijgen van Gods eeuwig beeld over kinderen.

A. “Zie, kinderen zijn het eigendom van de HEERE”

Eigendom kan ook vertaald worden als “geschenk” zoals de NBV dit doet. Dit geeft misschien een beter idee van wat er bedoeld wordt met “eigendom”. Kinderen zijn als het ware iets dat de Heer toebehoort, iets dat van Hem is, maar dat Hij aan ouders schenkt en toevertrouwd. Kinderen zijn dus geen vloek of last, ze zijn een geschenk van de Heer. Iets wat van Hem is en Hij aan ons geeft.

Wat zouden we met andere geschenken van de Heer doen? Neem als voorbeeld geld. Wat zouden we doen als de Heer ons geld schonk? Zouden we het verwerpen of zien als een last om te krijgen? Zouden we grote rijkdom van de Heer beperken of mijden als het ons werd aangeboden door Hem? Neen, volstrekt niet! Of wat denk je van een goede gezondheid als geschenk? Velen zeggen dat een goede gezondheid het allerbelangrijkste is. Maar kinderen? Zelfs wanneer we beseffen dat kinderen door God geschonken worden staan we niet allemaal met onze armen open te wachten op deze geschenken van de Heer. Alle zegeningen van de Heer zijn welkom, maar kinderen... mja... dat gaat al iets moeilijker. Daar horen we eerst over na te denken. Hierin zien we onze voorbehoedsmentaliteit naar voren komen die kinderen wilt bestempelen als een ‘noodzakelijk kwaad’. Laten we hier lang genoeg bij stilstaan en leren beseffen dat kinderen een geschenk zijn van Hem aan ons. Hoe beledigend kan het zijn om een geschenk van iemand te weigeren. Hoe veel meer wanneer dat geschenk een gepland en speciaal voorbereid leven is van de Schepper!

B. “De vrucht van de schoot is Zijn beloning”

Hier staat het onomstotelijk geschreven, kinderen zijn een beloning. Ze zijn een bonus! Een promotie! Een publieke eervermelding die toegekend werd door God! “Een beloning? Een beloning voor wat? Wat heb ik gedaan om een beloning te verdienen?”, denk je misschien. Wel, hier is het goede nieuws – je bent misschien beloont met de grootst mogelijke beloning, een kindje, omdat je eenvoudigweg een kind van Hem bent en een object van Zijn liefde en goedheid. Dit geschenk dat je werd gegeven is uniek – er is niets gelijkaardigs in het universum. Speciaal gepland voor jou, het lijkt zelfs wat op jou! Het zal met je eten en mogelijk soms zelfs bij je slapen als het nog klein is. Daarbovenop wordt het geven met een garantie – God beloofd dat deze beloning op een positieve wijze goed voor jou zal zijn (Rom.8:28)! Wat een genadevolle God hebben we toch!

C. “Zoals pijlen in de hand van een held, zo zijn de zonen, ontvangen in de jeugd”

Onze kinderen worden vergeleken met de pijlen van een strijder in een gevecht. Dat is een onverwachte vergelijking! Wij zouden hun eerder vergelijken met kleine lammetjes, juweeltjes of kleine schatten. Maar pijlen? Pijlen werden destijds gebruikt om de vijand te

kunnen verslaan. Ze zorgden ervoor dat de vijand op afstand kon worden gehouden of zelfs verwond en gedood. De christen leeft op vijandelijk gebied. Hij is een "bijwoner en vreemdeling" (1Pet.2:11). We mogen nooit uit het oog verliezen dat we momenteel helemaal niet thuis zijn hier op aarde, we behoren een ander koninkrijk toe. We zijn in een strijd, een oorlog. Kinderen worden omschreven als pijlen in deze oorlog. Pijlen worden niet gebruikt om te ploegen, deeg te kneden of meteorologie – ze zijn wapens in de oorlog. En wat een oorlog! Geen fysieke oorlog, maar een onzichtbare geestelijke strijd. Efeziërs 6:12 zegt: "Want wij hebben de strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers van de duisternis van dit tijdperk, tegen de geestelijke machten van het kwaad in de hemelse gewesten." Wat kunnen we hieruit leren? Dat kinderen van onschatbare waarde zijn voor ouders in strijd met de vijand van Gods koninkrijk, Satan. Kinderen zijn, zoals Steve Lawson omschrijft, onverslaanbare wapens om in de wereld ingezet te worden voor het koninkrijk van God^{ix}. "Hoezo?" denk je misschien. Op welke manier zijn mijn kinderen wapens tegen Satan en zijn ze tot geestelijke bescherming voor mij?

Eerst en vooral zijn kinderen een enorm efficiënt middel voor onze heiliging. Zelf kan ik niets bedenken dat meer bijdraagt tot mijn heiliging dan het feit dat ik vader ben. Mijn kinderen laten enerzijds een stuk van mezelf zien. Je ziet sommige mooie trekjes van jezelf terugkomen in je kinderen, maar ook de slechte. Anderzijds hebben ze als het ware de gave om uit je te halen wat je nooit had gedacht dat het in je zat. Ze beproeven je geduld, je liefde, je zachtmoedigheid, je vertrouwen op de Heer en nog veel meer. Het zijn werkelijk kleine louterende instrumentjes die je bepalen bij wie je werkelijk bent op een manier dat niemand anders dat zou kunnen (lees: durven) doen. Ze leven dag en nacht bij je en kennen je zoals je bent. Mijn nood aan een Verlosser ben ik meer gaan inzien toen ik vader mocht worden en daar kan ik onder andere mijn kinderen voor danken.

Ten tweede zijn ze een doeltreffend geestelijk groeimiddel voor de ouders. Ze leren je beter begrijpen wie God is en wat het betekent als Hij ons liefheeft als Vader. Daarbij dienen ze opgevoed en onderwezen te worden van kleins af aan. Ze komen op de wereld als droge sponsjes die gevuld moeten worden met water. Hierdoor word je als ouder uitgedaagd jezelf te verdiepen in Gods Woord om het aan je kinderen weer verder te kunnen geven. Kleine kinderen worden gekenmerkt door eenvoud, dus al je kennis moet je ook op een eenvoudige manier kunnen overbrengen. Ze toetsen dus of je de theologische kennis die je bezit kan omvormen in eenvoudige waarheid en deze uitleeft. Ze dagen je dus uit om te groeien.

Daarnaast zijn christelijke gezinnen kleine trainingskampen voor een "goddelijk nageslacht" (cf.Mal.2:15). Nergens op aarde krijgen we zulk een uitgebreide mogelijkheid tot evangelisatie dan binnen ons eigen gezin. We kunnen op zendingsreis gaan en integreren in een ander land, de taal leren om mensen te bereiken met Gods Woord, maar nooit zal je meer kansen krijgen om het evangelie te verkondigen in woord en daad. Nooit zul je een publiek hebben dat meer oor heeft naar je woorden dan je eigen kinderen die je op je armen hebt gedragen toen ze volledig afhankelijk van je waren. Niet zomaar zegt Salomo in Spreuken 22:6: "Oefen de jongeman overeenkomstig zijn levensweg, ook als hij oud geworden is, zal hij daarvan niet afwijken." Het geestelijk voedsel dat je in je kinderen kunt steken, gaat niet zomaar verloren. Al je kennis en liefde voor de Heer zou verdwijnen als je zou sterven en het nooit aan iemand zou hebben kunnen doorgeven. Het zou, buiten persoonlijke verrijking, geen enkel doel hebben gediend. Het zou stoppen bij jou. Kinderen echter die door hun ouders gevoed worden met de kennis en liefde van Gods Woord zullen deze kennis verder uitdragen en verdiepen, ook wanneer de ouders zelf overleden zijn. De strijd die christelijke ouders voeren om Gods koninkrijk stopt dan niet bij hun, maar wordt verder gezet. Hun kinderen zullen het overnemen en Gods koninkrijk verdedigen.^x Zo worden er voortdurend kleine vestigingen van Gods koninkrijk verspreid over de gehele wereld.

D. “Welzalig de man die zijn pijlkoker daarmee gevuld heeft”

Welzalig slaat terug op het Hebreeuwse woord “*asher*”, wat ook vertaald kan worden als gelukkig of bevoorrecht. Weeral toont de Bijbel ons dat kinderen geen last zijn, integendeel zelfs. Ze zijn een zegen voor de ouders. Ouders horen zich te verheugen wanneer God hun verschillende kinderen heeft “geschonken”. Meerdere kinderen zijn een vreugde voor de ouders. Een groot gezin is zelfs zulk een voorrecht om te mogen hebben dat het je als christelijke ouder gelukkig hoort te maken. Archeologische vondsten uit het Midden Oosten toonden aan dat zulk een pijlkoker wel 12-15 pijlen kon bevatten. Wanneer Salomo dan schreef over een gevulde pijlkoker had hij hoogstwaarschijnlijk niet slecht twee pijltjes in gedachten. Hoe vaak kijken we de zegen niet voorbij of bestempelen we het eerder als een vloek. “Kinderen zijn lief en ik zou ze niet willen missen, maar...” Waarom altijd dat kleine vlekje ontevredenheid uiten? De Bijbel zegt duidelijk dat de man die vele kinderen heeft welzalig is. Niet dat hij er tevreden en gelukkig mee moet zijn, hier wordt het gelukkig zijn niet omschreven als een gebod of opdracht. Neen, de man met vele kinderen “is” welzalig! Deze man “is” gezegend. Dit is een vaststaand feit, geen verlangen. En toch, als ik even mijn eigen gedachten overloop, neig ik zo vaak het tegenovergestelde te denken. Ook hierin moet ik mijn eigen denken vernieuwen en richten naar Gods woord en niet naar de wereld.

E. “Zij worden niet beschaamd, als zij met de vijanden spreken in de poort.”

Vaders met vele zonen en dochters zullen niet beschaamd worden wanneer ze aangevallen worden door kwaadaardige mensen. Hun zonen (en dochters), nu geestelijke medestrijders, zullen publiekelijk naar voren komen omwille van hun vader, zijn integriteit verdedigen en zijn werk ondersteunen. Zijn kinderen zullen dit doen in de poort, de publieke ingang van de stad, waar de volksaangelegenheden plaatsvonden.

Dit niet beschaamd worden gaat zelfs verder dan enkel fysieke of verbale verdediging. Wanneer een vader geteisterd wordt door ziekte, tegenslag of de tand des tijds zijn het zijn kinderen die hem tegemoet kunnen komen. Waar een man zonder kinderen dan mogelijk aan zichzelf is overgelaten, kan de vader met vele kinderen rekenen op de liefde en barmhartigheid van zijn kroost.

V. Jezus houdt van kleine kinderen

Als we het hebben over Gods liefde voor kinderen, kunnen we niet voorbij de grote Kindervriend zelf gaan. Jezus, wiens rechtvaardigheid ons wordt toegerekend (2Kor.5:21), leefde hier op aarde een volmaakt en Gods wet gehoorzaam leven. In dat leven ontmoette hij arme mensen, rijke mensen, religieuze mensen, werklieden, mensen met diverse nationaliteiten, oude mensen, jonge mensen, maar ook kinderen. Hoe zou God als mens kijken naar de kinderen? Wat zouden we kunnen leren uit het voorbeeld van Jezus? Waren het voor hem kleine vervelende ettertjes of benaderde Hij ze toch op een andere manier? In het Evangelie van Markus zien we Jezus verontwaardigd worden door de manier waarop zijn eigen discipelen omgingen met Zijn kleine geschenken. We lezen in hoofdstuk 10:13-16:

“En ze brachten kinderen bij Hem, opdat Hij hen zou aanraken, maar de discipelen bestrafden degenen die hen bij Hem brachten. Maar toen Jezus dat zag, nam Hij het hun zeer kwalijk en zei tegen hen: Laat de kinderen bij Mij komen en verhinder hen niet, want voor zulke mensen is het Koninkrijk van God. Voorwaar, Ik zeg u: wie het Koninkrijk van God niet ontvangt als een kind, zal het beslist niet binnengaan. En Hij omarmde hen en terwijl Hij de handen op hen legde, zegende Hij hen.”

Jezus reageerde heftiger toen Zijn discipelen kinderen uit hun volwassen groep trachtte te bannen dan toen de overpriesters en Farizeeën Hem overleverde om gekruisigd te worden!^{xi} Het Grieks woord dat gebruikt werd om Jezus’ reactie te omschrijven is “*aganakto*” wat letterlijk betekent “veel verdriet”. In de HSV is dit woord vertaald als “zeer kwalijk nemen”. De reactie van de Verlosser geeft duidelijk weer welke plaats kinderen bij Hem hebben, hoe Hij er naar omziet. Hij vond het niet zomaar vervelend dat de kinderen werden weggestuurd, meer zelfs, Hij had er verdriet om.

Jezus bekommerde Zich niet enkel dat de kinderen werden toegelaten om tot Hem te komen, Hij wilde ook dat de kinderen verwelkomt werden in Zijn naam. Dit zien we geïllustreerd in Mattheüs 18:1-6:

“Op dat moment kwamen de discipelen bij Jezus en zeiden: Wie is toch de belangrijkste in het Koninkrijk der hemelen? En Jezus riep een kind bij Zich en zette dat in hun midden. En Hij zei: Voorwaar, Ik zeg u: Als u zich niet verandert en wordt als de kinderen, zult u het Koninkrijk der hemelen beslist niet binnengaan. Wie zich dan zal vernederen als dit kind, die is de belangrijkste in het Koninkrijk der hemelen. En wie zo'n kind ontvangt in Mijn Naam, die ontvangt Mij. Maar wie een van deze kleinen, die in Mij geloven, doet struikelen, het zou beter voor hem geweest zijn dat een molensteen aan zijn hals gehangen was en hij in de diepte van de zee gezonken was.”

De context van deze tekst geeft duidelijk aan dat Jezus hier verwijst naar gelovigen. Naar Zijn geestelijke kinderen. Maar anderzijds zou dit voorbeeld niet van betekenis zijn moest Hij hier ook niet letterlijk verwijzen naar de kleine kinderen zelf. Hij nam Zijn liefde voor de kleine kinderen als voorbeeld om Zijn liefde voor de gelovigen aan te tonen en te bevestigen.

Dit is iets waar we als ouders voortdurend onze aandacht op moeten richten – ongeacht het aantal kinderen dat God ons heeft gegeven, ze zijn nooit ons bezit maar behoren Hem toe. In Ezechiël 16:20 zegt God tegen de Joden: “U nam uw zonen en uw dochters, die u Mij gebaard had...” en twee hoofdstukken verder zegt Hij: “Zie, alle mensenlevens^{xii} behoren Mij toe” (18:4). Onze kinderen zijn ons door de Here toevertrouwd. Door Hem die hun plande, ontwierp en hun op aarde plaatste. Wat een verantwoordelijkheid. Wat een eer!

De Bijbel en geboorteplanning

De typische vraag die kenmerkend is voor onze christelijke voorbehoedsmentaliteit en die we allemaal wel eens in onze mond of gedachten zijn tegengekomen is: “Mogen we als christen anticonceptiemethoden of middelen gebruiken?” Dit is meestal een van de eerste vragen die we ons stellen als we denken aan geboorteplanning. Ook bij mezelf merkte ik op dat de eerste vraag die ik me stelde was: “Mag ik zelf aan geboorteplanning doen?” Na me te hebben verdiept in Gods Woord en geconfronteerd te worden met mijn “voorbehoedsmentaliteit” is mijn eerste vraag niet meer of ik al dan niet aan geboorteplanning mag doen, maar wel: “Waarom zou ik zelf aan geboorteplanning doen?” Waarom zou ik nagaan of de Bijbel ruimte geeft voor het gebruik van anticonceptiemethoden en middelen? Waarom zou ik er voor kiezen om het aantal wonderlijke geschenken van de Heer te beperken? Waarom zou ik het aantal pijlen in mijn pijlkoker willen beperken? Dus niet meer de voorbehoedsgedachte “Mag ik?”, maar wel: “Waarom zou ik?” Dit geeft een heel andere benadering van deze kwestie. Nu gaan we niet op zoek naar de grenzen van Gods wil, maar proberen we te wandelen te midden van Zijn wil en zoeken we naar Zijn wijsheid. Zelf ervaarde ik dit werkelijk als een ommekeer in mijn denken, een vernieuwing van mijn gezindheid zoals Paulus het beschrijft in Rom.12:2.

Vooraleer verder te gaan in onze studie over geboorteplanning, zou ik je eerst willen aanraden om samen met je partner in gebed te onderzoeken waarom jullie zouden overwegen om na te gaan wat Gods Woord zegt over het al dan niet gebruik van anticonceptiemethoden of middelen. Ga jullie gedachten over huwelijk en gezin eens na en toets ze aan de fundamentele waarheden die we hebben besproken. Schrijf jullie argumenten voor het al dan niet plannen van jullie gezinssituatie op en stel daarna volgende vraag bij iedere argument: “Is dit tot eer en glorie van God en Zijn koninkrijk?” en “Zijn we hierin ik-gericht of God-gericht, vertrouwen we eerder op onszelf dan op de Heer?” Dit is een belangrijke stap die zeker niet mag overgeslagen worden.

I. Geboorteplanning en Gods wil

Gods wil kunnen we onderscheiden in twee delen. Enerzijds kennen we Gods morele wil. Hierin zien we Zijn karakter volledig weerspiegelen. Dit is Zijn volmaakte wil die gehoorzaamheid eist. Ongehoorzaamheid aan Zijn morele wil is zonde. Zijn morele wil heeft Hij duidelijk en volledig kenbaar gemaakt aan de mens door de Bijbel. Willen we Gods morele wil leren kennen en beter begrijpen horen we ons te verdiepen in de Bijbel. Anderzijds zien we ook dat God een soevereine wil heeft. Dit is een voor ons niet bekend gemaakte wil, maar voor God wel een voor de grondlegging der wereld vastgelegd iets. In Zijn soevereine wil dragen alle gebeurtenissen bij tot het plan dat Hij moment na moment ontplooit. Gods soevereine wil kunnen we, anders dan Zijn morele wil, nooit dwarsbomen. Als we denken aan geboorteplanning moeten we dus eerst trachten te onderscheiden of deze kwestie onder Gods morele wil of Zijn soevereine wil valt^{xiii}. Waarom is dit belangrijk? Wel, als geboorteplanning onder Gods morele wil valt, moeten we hierin gehoorzaam zijn aan Hem en horen we Zijn duidelijke wetten of richtlijnen hierin te volgen. Mocht dit zo zijn, hoort de Bijbel, die genoegzaam is voor ons om godsvruchtig te leven hier op aarde, hier ook over te spreken. Laten we daarom de Bijbel eens openen en onderzoeken wat hij hierover te zegt.

A. Veroordeelt de Bijbel ergens geboorteplanning?

Nergens spreekt de Bijbel specifiek over geboorteplanning. De enige keer dat een mogelijke vorm van geboorteplanning wordt weergegeven is in Genesis 38. Hierin trouwde Juda met een Kananese vrouw en kreeg drie zonen. Zijn oudste zoon trouwde op zijn beurt, maar de Heer liet hem, voor hij kinderen kreeg, sterven omwille van zijn zonden. Juda gebod zijn tweede zoon, Onan: “Kom bij de vrouw van je broer, vervul je zwagerplicht tegenover haar en verwek nageslacht voor je broer” (Gen.38:8). Onan wist echter dat dit kind niet voor hem zou zijn en daarom “dat hij zijn zaad op de grond verspilde om zijn broer geen nageslacht te geven” (38:9). Dit gedeelte uit de Bijbel kan echter niet gebruikt worden als basis voor het veroordelen van geboorteplanning. God veroordeelde Onan omdat hij weigerde om zijn zwagerplicht op te nemen en een nageslacht te verwekken voor zijn overleden broer. De Hebreeuwse constructie van de tekst laat zien dat hij dit herhaaldelijk deed, niet slechts één of twee keer. Onan was wel bereid om de wet toe te passen om zijn lusten te bevredigen

door gemeenschap te hebben met Tamar, maar was niet bereid om te doen wat zijn vader hem had opgedragen. De veroordeling van God was dus een gevolg van Onans hartsingesteldheid en niet zijn daad op zich. Dat is alleszins wat deze tekst ons leert. Verder vinden we in de Bijbel geen passages of verzen die zich specifiek richten tot geboorteplanning en het veroordelen.

B. Moedigt de Bijbel geboorteplanning ergens aan?

Er zijn geen Bijbelpassages die geboorteplanning weergeven of aanmoedigen. Dit wil echter niet zeggen dat geboorteplanning onbijbels is. Wanneer de Bijbel ergens niet over spreekt wil dit nooit zeggen dat hij het daarom ook veroordeelt. Doordat de Bijbel er niet over spreekt kunnen we enkel concluderen dat we simpelweg niet weten of geboorteplanning destijds werd toegepast of verworpen.

II. Het grijze gebied in de Bijbel

Door het feit dat geboorteplanning niet specifiek wordt besproken in de Bijbel en we hierin dus geen duidelijke richtlijnen hebben gekregen, kunnen we concluderen dat geboorteplanning niet valt onder Gods morele wil. Hierdoor mogen we deze kwestie niet “wettisch” behandelen, maar horen we na te gaan welke wijsheidsprincipes naar voren komen. Net als bij andere kwesties die niet veroordeelt of aangemoedigd worden in de Bijbel horen we ze te zien als grijze gebieden. Gebieden waarin we een bepaalde vrijheid hebben gekregen binnen Gods soevereine wil. Het is niet de bedoeling van deze studie om hier dieper op in te gaan. Toch zou ik enkele algemene “wijsheidsprincipes” willen meegeven die als richtlijn kunnen dienen bij het nemen van beslissingen in de grijze gebieden van de Bijbel.

- Wat zegt mijn geweten? (Rom. 14:22-23 / 1Joh.3:18-21)
- Voorbeeld voor andere christenen? (Rom. 14:13 / Matt 18:6 / Rom. 15:2 / 1Kor. 10:33)
- Geestelijk nuttig/opbouwend? (1Kor. 6:12 / 1Kor. 10:23 / 2Kor. 12:19)
- Zal het mij beheersen? (1Kor. 6:12)
- Vrije mens “en” dienaar van God? (1Pet. 2:16 / Jud.4 / 2Pet.2:19 / Gal.5:13)
- Wat zou Jezus doen? (1Joh. 2:6)
- Tot eer van God of eerder jezelf? (1Kor. 10:31; Ef.4:30; Joh.8:28-29; Fil.2:3)
- Gefundeerd op zondige verlangens of een vrucht van de Geest? (Gal.5:16-23)
- Geeft het je de mogelijkheid om Jezus beter te dienen? (2Tim.2:21-22)
- Laat het zien dat je God liefhebt of dat je van de wereld houdt? (1Joh.2:15-17)

Ondanks de grote zegen die kinderen zijn voor een echtpaar, kunnen christelijke echtparen “in bepaalde omstandigheden, ervoor kiezen om voorbehoedsmiddelen te gebruiken om hun gezin te plannen en te kunnen genieten van het genot van het huwelijksbed. Het echtpaar moet al deze kwesties met zorg overwegen en waarlijk open blijven voor het geschenk van kinderen. De morele rechtvaardiging van het gebruik van voorbehoedsmiddelen moet helder zijn in de gedachten van het echtpaar en volledig overeenkomstig met de christelijke toewijdingen van het echtpaar.”^{xiv}

Hierbij hoort ieder christelijk koppel wel na te gaan of de voorbehoedsmethode of het middel waarvoor gekozen wordt ook binnen het grijs gebied van de Bijbel blijft en niet op zich zorgt voor morele kwesties die tegen Gods morele wil ingaan. Zoals Albert Mohler het omschrijft:

“Christelijke echtparen moeten er zeker van zijn dat het gekozen voorbehoedsmiddel werkelijk contraceptief is en niet vruchtafdrijvend.”^{xv}

Ook kunnen bepaalde voorbehoedsmiddelen ervoor zorgen dat het koppel mogelijk in conflict raakt met andere, wel duidelijk bekend gemaakte, wetten en/of principes uit Gods Woord. Denk bijvoorbeeld aan de “Natural Family Planning”^{xvi} methode en 1Kor.7:5. Deze methode vraagt een bepaalde periode van onthouding, wat niet toegestaan wordt in de Bijbel, behalve wanneer het koppel met onderling overleg zich voor een bepaalde tijd wil wijden aan gebed of vasten: “Onttrek u niet aan elkaar, behalve dan met onderling goedvinden voor een bepaalde tijd, om u te wijden aan vasten en bidden. Kom daarna weer bij elkaar, opdat de satan u niet zal verzoeken omdat u zich niet kunt onthouden.”

Wat ook niet over het hoofd mag worden gezien is dat sommige voorbehoedstechnieken of middelen een negatieve invloed kunnen hebben op het lichaam. Hierbij denk ik dan aan sterilisatie (vasectomie)^{xvii} en de pil. Beide kunnen ze een negatieve bijwerking hebben op het lichaam, waarbij er rondom de pil ook nog veel controverse heerst binnen en buiten de christenwereld.^{xviii}

III. Ja maar...

In mijn hele worsteling met deze kwestie over het al dan niet zelf plannen van het gezin, ben ik af en toe gestruikeld over enkele vragen. Het is namelijk niet de meest eenvoudige kwestie en ook in de christenwereld worden bepaalde sterke argumenten aangevallen met sterke tegenargumenten. Daarom leek het mij goed om deze argumenten eens op te sommen en te bespreken.

A. ... kinderen zijn toch een geschenk van de Heer?^{xix}

Eerder in onze studie hebben we al gezien vanuit Gods Woord dat kinderen een geschenk zijn van de Heer. Maar sommigen gaan verder en besluiten hieruit dat het daarom verkeerd is om stappen te ondernemen om het aantal kinderen en het tijdstip van bevruchting te beïnvloeden. Waarom zou je nu een direct geschenk van de Heer weigeren? Persoonlijk vind ik dit een sterk argument dat zeker niet zomaar aan de kant mag worden geschoven. Ieder koppel hoort zichzelf de vraag te stellen wat hun motieven zijn achter het overwegen van geboorteplanning. Kinderen zijn een geschenk, een ware zegen voor de ouders. Dat is waar, maar wil dit ook zeggen dat we daardoor moeten gaan voor het maximum aantal zegeningen die mogelijk zijn?

De Bijbel zegt bijvoorbeeld ook dat een vrouw een zegen is van de Heer (Spr.18:22), maar toch betekent dit niet dat iedere man op zoek moet gaan naar een vrouw. Sterker zelfs, Paulus gaf de raad om, indien mogelijk, alleen te blijven in 1Korinthe 7:8. Het is niet omdat iets een geschenk van de Heer is, dat het daarom verkeerd is om als rentmeester te bepalen of je al dan niet streeft naar het verkrijgen van dat geschenk. God heeft deze wereld zo gemaakt dat er afwegingen gemaakt moeten worden en we niet alles ten volle kunnen najagen. Voor Gods Koninkrijk kan het wijs zijn om ongetrouwd te blijven. Maar omwille van Gods Koninkrijk kan het ook wijs zijn om geboorteplanning te doen. Wayne Grudem omschrijft het als volgt: “het is niet verkeerd om minder nadruk te leggen op enkele goede dingen om zo meer nadruk te kunnen leggen op andere goede dingen.”

B. ... we hebben toch Gods opdracht om ons te vermenigvuldigen?

In Genesis 1:28 lezen we: “En God zegende hen en God zei tegen hen: Wees vruchtbaar, word talrijk, vul de aarde en onderwerp haar, en heers over de vissen van de zee, over de vogels in de lucht en over al de dieren die over de aarde kruipen!” God gaf aan de eerste twee mensen de opdracht om vruchtbaar te zijn en de aarde te vervullen. Nergens in de Bijbel wordt deze opdracht ingetrokken of beperkt. Toch mogen we daarom niet besluiten dat ieder echtpaar de plicht heeft om een zo groot mogelijk gezin te stichten. Mocht dit de bedoeling zijn geweest van dit vers, zou Paulus’ raad om ongetrouwd te blijven tegen Gods Woord ingaan. Daarbij kunnen we ook opmerken dat God de opdracht gaf om “de aarde te

vervullen". Deze opdracht werd dus niet gegeven aan individuele koppels, dat zou praktisch zelfs onhaalbaar zijn, maar aan de algemene mensheid.

Anderzijds zien we dat de opdracht om vruchtbaar te zijn samen met de opdracht om de aarde te onderwerpen wordt gegeven. De eerste "landbouwers" die gehoorzaam wilden zijn aan Gods opdracht zullen ook niet hebben gestreefd om de hele aarde te bewerken en te onderhouden, dit zou voor hun praktisch onhaalbaar zijn geweest. Waarschijnlijk keken ze naar de mogelijkheden die ze ter beschikking hadden en gingen zo bepalen welk gebied ze zouden gaan bewerken en onderhouden. Op gelijkaardige manier is het goed voor een koppel om na te gaan hoeveel kinderen ze denken te kunnen opvoeden ten aanzien van andere bedieningen of verantwoordelijkheden die ze hebben in hun leven. Of zoals Wayne Grudem het zegt: "We worden evenmin verwacht om te streven naar een maximum aantal kinderen dan dat er van ons verwacht wordt dat we voortdurend de aarde onderwerpen – planten, telen, oogsten, enz." Echtparen die graag een zo groot mogelijk gezin willen hebben moeten gerespecteerd worden om hun keuze. Toch moeten we ook erkennen dat het aangehaalde gedeelte uit Genesis geen gebod van God weergeeft dat ieder echtpaar "moet" streven naar een maximum aantal kinderen.

C. ...geboortepanning getuigt toch van een gebrek aan vertrouwen in de Heer?

De gedachte dat als we echt op God willen vertrouwen, we sowieso niet aan geboortepanning moeten denken lijkt zo aannemelijk. De veronderstelling dat de dingen die "op een natuurlijke wijze" of "onverwachts" gebeuren rechtstreeks van God komen en de dingen waar we zelf een aandeel in hebben gehad minder, leeft bij ieder van ons wel in een bepaalde mate. Stel je eens voor dat er een anonieme brief in je brievenbus belandt met daarin 1000€, wie zou je daarvoor danken? God natuurlijk! Je zou vol je vol ontzag naar de Heer keren en Hem danken voor dit "wonderlijk" geschenk. Maar wat doe je als je na een maand werken 1000€ ontvangt op je rekening, ga je dan met dezelfde houding tot God? Zie je die 1000€ minder als een geschenk van God? Dat eerste geschenk kwam uit het niets en was dus rechtstreeks uit de hand van God, dat tweede heb je "verdiend", dus is dat niet rechtstreeks van de Heer? Is dit waar? Neen! Als we iets hebben is dat dankzij God, als we iets kunnen is dit eveneens dankzij God.^{xx} Geen gedachte of beweging die tot stand kan komen zonder Gods rechtstreekse kracht. De mens is "te allen tijde" volledig afhankelijk van de soevereine God. God is niet meer of minder in controle wanneer je zelf betrokken bent met een gebeuren. Of je kinderen ter wereld brengt door geboortepanning of op "natuurlijke" wijze, God blijft evenzeer in controle. De handen van de Almachtige zijn niet gebonden door geboortepanning. Wanneer een koppel kinderen krijgt, zal dit steeds precies op Zijn tijd gebeuren, ongeacht het al dan niet gebruik van geboortepanning. Ons vertrouwen op de Heer kan dus nooit gemeten worden aan de keuzes die we maken, maar wel aan de manier waarop we deze keuzes maken. Staan we bij het nemen van onze keuzes steeds open voor God leiding (cf. Spr.3: 5-6; 16:9) of vrezen we een resultaat dat anders is dan gepland?

D. ...God is toch barmhartig en zou je toch nooit te veel kinderen geven?

Het is waar dat niet één gezin op aarde bestaat uit teveel of te weinig kinderen. In Gods soevereine plan laat Hij alles verlopen naar de raad van Zijn wil en gebruikt Hij alles ten goede voor degenen die Hem liefhebben (cf. Rom.8:28). Niet één ouder zal belast worden met een aantal kinderen dat ondraagbaar is voor hem of haar en Hij zal er steeds voor zorgen dat de gekregen verantwoordelijkheid kan genomen worden op een godsvruchtige manier (cf. 1Kor.10:13). Als we daarom niet aan geboortepanning willen doen, waarom dan wel plannen in andere gebieden van het leven? We laten bijvoorbeeld nooit onze haren groeien zodat "God kan bepalen" hoe lang onze haren zullen worden. Landbouwers laten niet de wind bepalen waar hun gewassen zullen groeien uit angst dat wanneer ze zelf bepalen waar

hun gewassen zullen groeien ze in conflict zullen komen met Gods voorzienigheid op hun veld. Ondanks dat God heeft beloofd te voorzien in voedsel en kleding voor degenen die Zijn koninkrijk zoeken (Mat.6:30-33) trachten we toch zelf ervoor te zorgen dat er een maandelijks inkomen is. Hierin denken we toch ook niet tegen Gods voorzienigheid in te gaan? Maar wanneer we spreken over geboortepanning neigen we makkelijk alle logica en wijsheid overboord te willen gooien.

God heeft ons het privilege gegeven om belangrijke levenskeuzes te kunnen maken. Geen enkel ander schepsel op aarde dan de mens is hiertoe in staat. Wanneer we de wijsheid die God ons gegeven heeft op een correcte manier gebruiken, wordt Hij verheerlijkt. Hij wilt niet dat we steeds eenvoudigweg nemen wat zomaar, zonder onze eigen inspanningen, op ons pad komt. Moesten we zulk een "passief" leven gaan leiden leven we niet zoals we geschapen zijn, naar Zijn beeld. In feite is het vaak zelfs Gods wil dat we niet alles zomaar op ons af laten komen. We horen te volharden in onze gebeden naar de Heer en onze verlangens aan Hem bekend te maken (cf. Hand.1:14; Fil.4:6). In onze geestelijke strijd horen we stand te houden én onze wapenuitrusting aan te doen, dus ons actief verdedigen (Ef.6:10-20). In Hebreeën worden we opgeroepen om te vechten tegen de zonde en de wedloop te lopen (Heb.12:1,4). In Galaten 2:10 vermaant Paulus ons de armen te gedenken. Ook hier laat hij zien dat onze inspanningen Gods voorzienigheid niet tegenwerken. Het is verkeerd te denken dat Gods voorzienigheid belemmert wordt door onze inspanningen. Het omgekeerde is eerder wel waar, onze inspanningen gebruikt de Heer om Zijn voorzienigheid en barmhartigheid te tonen naar anderen. Simpelweg besluiten om te streven naar een maximum aantal kinderen omdat God toch barmhartig is, kan mogelijk neigen naar het misbruiken van Zijn genade door Zijn aan jouw gegeven verstand en wijsheid te negeren.

E. ...hoe zit het dan met koppels die helemaal geen kinderen willen?^{xxi}

Hierbij denk ik niet aan koppels die geen kinderen kunnen hebben, maar wel aan degenen die bewust ervoor kiezen om geen kinderen te hebben. Bestaat er ook maar één gegronde reden om te kiezen voor een huwelijk zonder kinderen? Licht aan de basis van deze keuze niet steeds een zelfzuchtig of ik-gericht denken? Dat zijn vragen die mogen gesteld worden, maar niet zomaar ingevuld worden door anderen. Ieder koppel moet voor zichzelf nagaan welke onderliggende factoren hun doen beslissen voor een kinderloos gezin. In veel gevallen zal dit het najagen van rijkdom, comfort, carrière of een ander element van de "American Dream" zijn. Maar dit hoeft niet bij iedereen het geval te zijn. Een vrouw kan bijvoorbeeld te kampen hebben met een bepaalde lichamelijke ziekte of beperking waardoor het dragen en ter wereld brengen van een kind haar gezondheid, zelfs haar leven, ernstig in gevaar kan brengen. Een koppel kan ook op voorhand weten dat een van hun een genetische afwijking met zich meedraagt die een drastische impact zou kunnen hebben op hun kinderen (denk bijvoorbeeld aan de ziekte van Tay-Sachs^{xxii} en Trisomie^{xxiii}). Maar soms kunnen ook geestelijke doelen aan de basis liggen. Sommige echtparen kiezen bewust om geen eigen kinderen te hebben zodat ze zich meer kunnen richten op het adopteren van kinderen die geen ouders en geen hoop hebben op een thuis. Anderen kiezen om pleegouder te worden om zo het evangelie te kunnen uitleven naar kinderen in nood. Ze kunnen ervoor kiezen om geen kinderen te krijgen op natuurlijke wijze om zo hun middelen te gebruiken om hetgeen Jakobus schrijft in hoofdstuk 1 vers 27 toe te passen: "De zuivere en onbevleete godsdienst voor God en de Vader is dit: wezen en weduwen bezoeken in hun verdrukking en zichzelf onbesmet bewaren van de wereld."

IV. Conclusie

Als christenen horen we ervoor te waken dat we ons niet laten beïnvloeden door de wereld en haar denken. Hoe goed we ons hier op aarde ook mogen voelen, we leven hier in een voortdurende oorlog tegen Satan en zijn leger. In zijn leger vind je grote tanks die de aanval duidelijk voorspellen, maar ook scherpschutters die je uit het niets zeer doelgericht trachten te raken. Het zijn net deze laatste aanvallen waar we extra waakzaam voor moeten zijn omdat ze erg doeltreffend zijn. De voorbehoedsmentaliteit is zulk een subtiele maar doeltreffende aanval van Satan op Gods kinderen. Zou er iets bestaan waar Satan meer van huivert dan van een groot gezin dat geleid wordt door twee godsvruchtige ouders? Een echtpaar dat zich in zulk een bevoorrechte positie bevindt, heeft als het ware een niet te evenaren bediening in Gods koninkrijk toevertrouwd gekregen. Geen zendeling, predikant of evangelist krijgt meer mogelijkheden om het evangelie te verkondigen en uit te leven dan zulke ouders. Geen voorganger, oudste of kerkganger wordt meer gestimuleerd om te groeien in de godsvrucht dan deze ouders. Ze zijn waarlijk gezegend met hun kroost en mogen zich gelukkig prijzen. Kinderen zijn dus steeds een zegen voor de ouders! Dit is het eerste wat in onze gedachten naar voren moet komen als we aan kinderen denken. Iedere andere gedachte die hierbij als eerst naar voren wil komen is een leugen van Satan met als doel Gods Koninkrijk schade toe te brengen.

De Bijbel laat ook duidelijk zien dat God kinderen met een speciale liefde liefheeft. Het zijn parels in Zijn hand die ten volle tot hun schittering komen in het huwelijk. Zoals het vreemd zou zijn om financiële gaven van de Heer te beperken, is het vreemd wanneer een echtpaar niet open staat voor de gift van kinderen in hun huwelijk. Toch wil dit niet zeggen dat geboorteplanning daarom een taboe hoort te zijn onder de christenen. Albert Mohler concludeert:

“Christenen mogen zorgzaam en onderscheidend gebruik maken van bepaalde voorbehoedstechnieken, maar mogen nooit toegeven aan de voorbehoedsmentaliteit. We mogen kinderen nooit zien als problemen die vermeden moeten worden, maar altijd als geschenken die we moeten verwelkomen en ontvangen.”^{xxiv}

Geboorteplanning kan een manier zijn om als wijze rentmeester om te gaan met de middelen die de Heer ter beschikking heeft gesteld, samen met de beperkingen die Hij daarbij heeft gegeven. Zo kan het zijn dat iemand meer effectief voor Gods Koninkrijk kan dienen door bijvoorbeeld te plannen om de eerste drie jaren van het huwelijk niet direct te denken aan gezinsuitbreiding omdat de man een theologische opleiding wilt volgen. Een ander kan misschien meer effectief dienen in het Koninkrijk door te beslissen om slechts vier kinderen te plannen in de plaats van vijftien, zodat er meer tijd en middelen ter beschikking kunnen worden gesteld in andere gebieden. Nog een ander echtpaar kan beslissen om voorbehoedsmethoden of middelen te gebruiken omdat de vrouw leeft met bepaalde lichamelijke beperkingen die haar leven in gevaar zouden kunnen brengen wanneer ze zwanger zou worden. Wanneer zulk een planning wordt gedaan tot eer en glorie van God, in wijsheid én met het besef dat onze plannen nooit volmaakt zijn en we dus steeds open blijven staan voor het ontvangen van meer kinderen, verheerlijken we God hiermee.

Vergeet wel niet dat de beslissing omtrent geboorteplanning een geloofszaak is. Het is geen wet die iedereen onvoorwaardelijk moet volgen, maar een kwestie van geloof. Wanneer een echtpaar niet met een rein geweten kan openstaan voor de gift van kinderen, is het voor hun geen zonde om te beslissen om (tijdelijk) voorbehoedsmiddelen te gebruiken. Dit is geen kwestie van zonde, maar van geloofsgroei. Natuurlijk horen ze hierbij in voortdurend gebed Gods Geest om wijsheid te vragen en verder te groeien in hun kennis van Gods Woord. Daarbij natuurlijk er steeds op lettend dat enige kans op abortus vermeden wordt^{xxv}.

Eindnoten

ⁱ Albert Mohler, "Can Christians Use Birth control", www.albertmohler.com

ⁱⁱ Voor een groot deel overgenomen van Rick & Jan Hess, "A full Quiver – Family planning and the Lordship of Christ", W & H publishers, 1989

ⁱⁱⁱ http://www.reformatienl.com/westminster_confession_in_dutch.pdf

^{iv} Bruce K. Waltje, "Old Testament Text Bearings on the Problem of Control of Human Reproduction", Tyndale, 1969, p.20-22

^v In de HSV wordt dit woord vertaald als "gemeenschap hebben", maar letterlijk staat er dat hij "haar kende".

^{vi} Voornamelijk overgenomen van Michael A. Grisanti, "Birth Control and the Christian", 2009, ETS

^{vii} Deze nadruk op de gezinsgerichtheid binnen het huwelijk is niet perse een onbetwistbaar gebod dat ieder koppel moet gehoorzamen om niet in rebellie met God te leven. Het geeft eerder aan wat Gods ideaal is voor het huwelijk en waar de gelovige man en vrouw de nadruk op moeten leggen in het vorm geven van hun huwelijk in deze wereld.

^{viii} Dit geldt eveneens voor onze geestelijk (weder)geboorte. Als wij ons kinderen van de Heer weten, is dat ook geen logisch gevolg geweest van een aantal stappen die we hebben doorlopen. We zijn niet tot (weder)geboorte gekomen doordat iemand ons het evangelie vertelde en wij bereid waren om te luisteren. Het was niet een bepaald gebod of evenement dat ons tot geloof in Jezus Christus bracht. Neen, net als zoals we tot nu toe hebben gezien bij de biologische geboorte, is de Heer ook de oorzaak van onze geestelijke geboorte (en daarbij heeft Hij natuurlijk bepaalde kanalen gebruikt). Terwijl ik dit schrijf besef ik dat de christelijke wereld zelfs in haar theologie een verbehoedsmentaliteit heeft laten binnensluipen. Wedergeboorten zien velen als een logisch resultaat van een aantal handelingen die doorlopen moeten worden. Wij bepalen waar en wanneer we mensen "tot bekering" zullen brengen is een onderliggende gedachte die leeft. Toch maakt God ons duidelijk dat Hij, en enkel Hij, bepaalt wie tot bekering zal komen en waar en wanneer Hij dat zal laten gebeuren.

^{ix} Steve Lawson, "Psalms 76-150", Holman Old Testament Commentary, B & H publishers, 2006, p.288

^x Een godsvruchtige opvoeding is geen garantie voor godsvruchtige kinderen. Een kind dat op volwassen leeftijd niet tot bekering komt heeft niet per definitie een verkeerde opvoeding gehad. Deze verantwoordelijkheid ligt bij het kind zelf. Toch geeft Gods Woord duidelijk aan dat hetgeen je investeert in de opvoeding niet zomaar verloren gaat. Dit principe zie je in alle gezinnen terugkomen, let maar eens op hoeveel 'gewoonten' je zelf hebt overgenomen van je ouders. Hoeveel uitdrukkingen en houdingen je niet letterlijk hebt gekopieerd van je ouders. Kinderen zijn pijlen die moeten bewerkt, gescherpt en gericht worden alvorens ze worden afgeschoten. Deze arbeid is intens, maar gaat niet zomaar verloren.

^{xi} De overlevering om gekruisigd te worden was voor Jezus een bittere beker om te drinken, maar volledig naar Gods plan. Daarom was Hij op aarde gekomen als mens, om te sterven. Vandaar dat Hij Zich hier ook niet tegen verzette. De plaats die kinderen echter kregen destijds was niet naar het plan van God waardoor Jezus hier ook heftig tegenin ging.

^{xii} Letterlijk staat er "zielen", zoals de NBG ook aangeeft in haar vertaling.

^{xiii} Zie ook "Birth Control & God's Will", Gregory Koukl, Stand to Reason, www.str.org

^{xiv} Albert Mohler, "Can Christians Use Birth control", www.albertmohler.com

^{xv} Ibid.

^{xvi} <http://www.nfp.be>

©2011 Bijbelgemeente Ebenezer. Alle rechten voorbehouden.

^{xvii} Ondanks dat sterilisatie of vasectomie in de medische wereld als een onschuldige routine ingreep wordt bestempeld, zijn er ook mogelijke complicaties aan verbonden. Zo wordt er ook gesproken van het post-vasectomie syndroom. Een scala aan (blijvende) klachten na de ingreep waarvan de exacte oorzaak nog niet achterhaald is. Meer informatie vind je onder andere bij <http://www.dontfixit.org>.

^{xviii} Hierbij zou ik willen verwijzen naar William F. Colliton, "Birth Control Pill: Abortifacient and Contraceptive", <http://www.biblebb.com/files/26doctor.htm> en Randy Alcorn, "Does the Birth Control Pill Cause Abortions?"

^{xix} Voornamelijk overgenomen van Matt Perman, "Does the Bible permit Birth Control?", www.desiringgod.org

^{xx} Zie ook <http://www.gold4life.org/2010/01/christus-houdt-alles-samen/>

^{xxi} Voornamelijk overgenomen van Michael A. Grisanti, "Birth Control and the Christian", 2009, ETS

^{xxii} De Ziekte van Tay-Sachs (TSD) is een zeldzame erfelijk aangeboren stofwisselingsziekte. Tay-Sachs is autosomaal recessief overerfbaar en wordt veroorzaakt door een fout in chromosoom 15. Bij een persoon die lijdt aan de ziekte van Tay-Sachs stapelen (afval)stoffen zich op in de lysosomen, doordat de afbraak en het hergebruik ervan wordt verhinderd door een gemis aan het benodigde enzym (*hexosaminidase A*). Dit is giftig voor de cel. Het bemoeilijkt daardoor de functie van het lysosoom en vervolgens de hele cel. Dit uit zich in beschadigingen in weefsels en organen. Gangliosiden (een lipide) stapelen zich op in de hersenen. Een kind met de ziekte van Tay-Sachs begint een vertraagde verstandelijke en motorische ontwikkeling, een te lage spierspanning en blindheid te vertonen wanneer het tussen de drie en vijf maanden oud is. Het raakt dement en verlamd. Tay-Sachs leidt uiteindelijk tot een vegeeterende toestand en sterven, doorgaans voor het derde levensjaar. (bron: Wikipedia)

^{xxiii} Trisomie is een erfelijke afwijking waarbij er van een chromosoom drie stuks aanwezig zijn, in plaats van de normale twee. De oorzaak hiervan is meestal een fout in de celdeling, voorafgaand aan de aanmaak van zaad- of eicellen. Wanneer in een eikel twee kopieën van één chromosoom aanwezig zijn, zal door bevruchting met een zaadcel het totaal aantal kopieën van dat chromosoom op drie komen: een trisomie. De meest voorkomende autosomale trisomie is trisomie 21; er is dan sprake van het syndroom van Down. Trisomie 18 (syndroom van Edwards) komt na trisomie 21 het meeste voor en daarna trisomie 13 (syndroom van Patau). Deze twee vormen leiden tot ernstige aandoeningen. Aangedane foetussen of baby's kunnen sterven gedurende de zwangerschap of binnen enkele maanden na de geboorte. (bron: Wikipedia)

^{xxiv} Albert Mohler, "Can Christians Use Birth control", www.albertmohler.com

^{xxv} De Bijbel geeft duidelijk aan dat het leven van een mens hier op aarde begint bij de conceptie. Alle methoden en middelen die deze conceptie mogelijk teniet doen worden als abortief bestempeld en moeten dus vermeden worden.

